

IV.

Avsked. Livet är avsked. Vad kan detta lära mig? Är avsked kanske en övning i mottagande?

Avsked

I tanken går jag ut på bryggan,
vemod,
här låg båten som lossade förtöjningarna
till barndomens värld, virvlarna
efter årtagen har flyttat in i själen,
på nätterna kan jag höra årtullarna gnissla,
livet är avsked, och sedan avsked,
från träd, ögon och drömmar och
orörda blanka vatten som speglar.

Jag vänder och går, jag
bär med mig repstumpen, jag
skall inte knyta fast båtar mer, de
har det bra vid bryggor, men de
är inte byggda för det, fören skall vändas mot
öppet vatten, mot
ständigt fri horisont,
hitom framtidens strand. Jag skall söka
bli fast i det rörliga,
välkomna det kommande,
finna ro i tiden,
vila i färden,
bli hemma i avskedet, nåja.
De stora orden skäms, men den lilla
gnistan av insikt icke.